

urma primului examen de admitere, când concuram pentru un singur loc, am picat primul sub linie. Asta însemna ceva... Însemna că mai trebuia să încerc! Dacă nu luam proba eliminatorie în primul an, renunțam, pentru că însemna că nu am ce căuta acolo.

□ Vă iubiți toate rolurile din teatru și film?

■ Le iubesc pe toate, pentru că altfel nu le făceam. Dacă nu îți place unul, nu ții la el cu toată ființa ta, nu oricum, nu puțin sau „ăsta merge"... Dacă-ți place, trebuie să-ți placă de tot, că de-aia îl faci. Te doare. E ca o naștere. Copii nu faci decât dacă îi iubești pe urmă. O femeie care se chinuie să nască o face pentru că vrea copii. Personajele noastre sunt copiii noștri. Și dacă i-am născut, trebuie să-i iubim pe toți, indiferent dacă unii ies... ușor handicapați.

□ Ce ați făcut în cel cinci ani, până ați intrat la facultate?

■ Am lucrat pentru pregătire. Am avut mare noroc cu părinții, care m-au ajutat, pentru că altfel nu se putea, și mă ajută și acum, pentru că, iarăși, altfel nu se poate... În cei cinci ani m-am pregătit pentru admitere cu Virgil Flonda, Petrică Gheorghiu, Nae Iliescu și, vreo săptămână, și cu doamna Mihaela Juvara.

□ Ce ați jucat mai important în Institut?

■ Am jucat foarte mult, vreo 20 de roluri. La clasă, AA din **Emigranții** de Mrožek, **Regele din Becket** (ca și acum, la „Nottara”), Kocikariov din **Căsătoria** de Gogol, Tipătescu, Rică Venturiano, Pickering din **Pygmalion**, Bufonul din **Escorial**, „bătrânul rege Lear”, Arlecchino și Pantalone în commedia dell'arte, Odiseu în **Hecuba**, Gaev din **Livada de vișni**, Boțoghină din **Moromeții**. Acestea au fost la clasă sau în spectacolele colegilor de la regie, în primii doi ani. Pe scena profesionistă am debutat la Casandra, cu Abad din **Pe cheiul de Vest** de Bernard-Marie Koltes, în regia lui Felix Alexa. Apoi am trecut la Teatrul Odeon, unde m-a luat Vlad Mugur.

□ Ați debutat aici în Richard III?

■ Nu. Primul rol a fost în **Mincinosul** de Goldoni, în regia lui Vlad Mugur. După aceea s-au mai întâmplat multe și frumoase... nu le mai știu în ordine: **Faust** de Marlowe în regia lui Dragoș Galgoțiu, apoi a fost **Richard**. Apoi **...au pus cătușe florilor**, **Înjunghiata**, **Întâlnire în pădure** (în regia Cătălinei Buzoianu), unde am avut norocul să joc alături de doamna Olga Tudorache. De altfel am avut privilegiul să joc și alături de George Constantin, când am terminat anul I, în **Omul, bestia și virtutea** de Pirandello, în regia lui Alexandru Dabija. Aceasta a fost prima mea piesă de turneu, cu un teatru particular; cred că a fost unul dintre primele teatre particulare – „Teatrul nostru” din Galați, unde mai jucau Hossu, Diplan... Revenind la Odeon, am mai jucat în **Demonul meschin**, **La țigănci**, **Lulu**, **Teatrul Seminar** de Petre Țuțea... Am făcut vreo zece roluri la Odeon, cele mai importante pentru mine.

□ Vă simțiți nedreptățit în privința premiilor?

■ Nu, de ce, vai de mine! În film am luat premii: pentru rol secundar în „Undeva în Est”, la Costinești, și pentru debut în „Pro Victoria”, cu Cristian Iacob, unul dintre actorii mei preferați – asta trebuie neapărat să scrieți! –, colegul meu și unul dintre actorii mei preferați. În teatru am luat premii cu colectivul de la Odeon: pentru cea mai bună echipă la **...au pus cătușe florilor...**, pentru cel mai bun spectacol cu **Richard III**.

□ Se vor relua Richard III și Cătușele...?

■ Nu știu, să dea Dumnezeu!

□ Ce veți juca în viitor? Dacă aveți certitudini...

■ Din 7 martie am început, cu colegii mei de la „Bulandra”, repetițiile pentru spectacolul **1794**, un scenariu făcut de Alexandru Darie după **Danton** de Camil Petrescu, **Moartea lui Danton** de Büchner și **Marat-Sade** a lui Peter Weiss. După aceea voi începe repetițiile la **Upercute stânga** de Joël Jouanneau, o piesă franceză de actualitate, foarte frumoasă, în regia lui Dragoș Galgoțiu.

*Ziua Internațională a
Dansului
– 29 aprilie 1997*

**Mesaj internațional
de Maurice Béjart**

Acest secol XX, care curând își va încheia destinul, ne-a adus cu adevărat confirmarea a ceea ce declarăm eu în anii cincizeci, în fața unor zâmbete cam ironice, și anume că a fost secolul Dansului.

Acum o sută de ani, o nebuună de geniu apărea aproape goală sub vălurile ei, liberă și sublimă, răsturnând toate tradițiile și ideile primite despre arta baletului: era Isadora Duncan.

Baletele Ruse ale lui Serghei Diaghilev, la rândul lor, au făcut altă revoluție, în care s-au aruncat cele mai mari genii ale epocii, muzicieni, pictori, dansatori, coregrafi. De atunci, Dansul, această „frumoasă din pădurea adormită” deșteptată în sfârșit, cucerește fără încetare noi spectatori și țări noi, în lumea întreagă.

Diferitele tendințe coregrafice se confruntă, stilurile se dezvoltă, se amestecă, se luptă sau se combină și s-ar putea spune că secolul acesta vede trăind și creând tot atâția coregrafi câți muzicieni de operă a cunoscut secolul XIX.

Un public tânăr și sensibil sprijină orice încercare nouă, luând locul vechilor „baletomani” și aducând deodată Dansul pe aceeași linie și în competiție cu cei doi „mari” ai epocii: Sportul și Cinematograful.

Dansul e un sport și mai mult decât un sport, deoarece el reunește bucuria efortului, a competiției sportive, cu o trăire emotivă și spirituală.

Dansul, ca și Cinematograful, ne propune imagini repezi, emoționante, plastice, abstracte sau dinamice, care intră în ritm cu ego-ul nostru.

Secolul acesta stă să moară, trăiască Dansul, Dansatorii, toți aceia care-și caută ființa prin mijlocirea corpului.

Maurice Béjart – schiță biografică

Maurice Béjart, născut la Marsilia la 1 ianuarie 1927, este renumit în lumea întreagă în calitate de coregraf, director de companie și fondator de școală.

În 1957, a înființat „Ballet Théâtre de Paris”. Compania s-a mutat apoi la Bruxelles, unde Béjart a înființat „Baletul Secolului Douăzeci”, precum și „Școala Mudra”, devenită celebră în lumea întreagă.

Din 1987, Maurice Béjart și compania sa s-au stabilit la Lausanne, în Elveția. În 1992, el a creat acolo Școala-Atelier Rudra.

De foarte mulți ani, Maurice Béjart și trupa sa au întreprins turee în multe țări ale lumii, cucerind pretutindeni elogiile criticii și entuziasmul publicului. Personalitate dinamică și emoționantă a lumii dansului, Maurice Béjart a fost distins cu numeroase premii.

IOANA FLOREA